

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU
50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel.(071)34 05 920, fax (071)34 05 922
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

RWR 430-2/12/ZR

Wrocław, 12 listopada 2012 r.

DECYZJA RWR 35/2012

Na podstawie 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. z 2007 r., nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 2 pkt 5 w związku z § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 roku *w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz.U. Nr 107, poz. 887), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej na **AD** zam. w Oleśnicy, prowadzącego działalność gospodarczą jako „EURO-POLAND” P.H.U. AD z siedzibą w Oleśnicy, za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy - działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

nakłada się na ww. przedsiębiorcę **karę pieniężną** w wysokości **1 500 euro** (słownie tysiąc pięćset euro), co stanowi równowartość 6 625,20 złotych (słownie złotych: sześć tysięcy sześćset dwadzieścia pięć 20/100) za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 ww. ustawy w toku postępowania wyjaśniającego w sprawie wstępnego ustalenia, czy działalność wymienionego przedsiębiorcy - w zakresie m.in. sprzedaży i montażu stolarki okiennej – nie odbywa się z naruszeniem przepisów przytoczonej ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* uzasadniającym wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa art.24 ww. ustawy.

UZASADNIENIE

W związku z zawiadomieniem Powiatowego Rzecznika Konsumentów we Wrocławiu (pismo z dnia 4 października 2010 r., sygn. SP/PRK/6340/130/10), dnia 7 października 2010 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów [dalej zwany także Prezesem Urzędu] wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie wstępnego ustalenia, czy działalność przedsiębiorcy „EURO-POLAND” P.H.U. AD z siedzibą w Oleśnicy [zw. dalej także Stroną lub przedsiębiorcą] - w zakresie m.in. w sprzedaży i montażu stolarki okiennej – nie odbywa się z

naruszeniem przepisów przytoczonej ustawy, uzasadniającym wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o którym mowa art.24 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* [zwaną dalej także ustawą *o ochronie (...)*].

(dowód: karta 1)

Strona postępowania – AD zam. w Oleśnicy - jest przedsiębiorcą wpisanym do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG), prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „EURO-POLAND” P.H.U. AD z siedzibą w Oleśnicy przy ul. Wł. Sikorskiego 5B lok.7, 56-400 Oleśnica, w zakresie m.in. zakładania stolarki budowlanej (43.32.Z) i wykonywania pozostałych instalacji budowlanych (43.29.Z). Jak ustalono, w ramach swojej działalności, przedsiębiorca zawiera z konsumentami umowy poza lokalem przedsiębiorstwa dotyczące sprzedaży drzwi wraz z ich montażem i w tym celu wprowadził do obrotu prawnego wzorce umowy „Umowa na wykonanie robót budowlano-montażowych” i „Ogólne postanowienia umowne”.

(dowód: karta 2-5,23, 26)

W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego, trzykrotnie wezwano wymienionego przedsiębiorcę do udostępnienia informacji i danych, wyjaśniając cel żądania i zakres żądanych informacji, tj:

1. przesłanie dokumentów określających status prawny przedsiębiorcy oraz opisanie pełnego zakresu przedmiotowego i obszaru terytorialnego prowadzonej działalności gospodarczej;
2. przesłanie wzorców umów, stosowanych przy zawieraniu umów z klientami wraz z datą wprowadzenia danego wzorca do obrotu prawnego.
3. podanie ilości umów z konsumentami zawartych w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu i nie przedstawił w wyznaczonym terminie żądanych informacji. Dnia 29 lipca 2011 r., wysłano ostateczne wezwanie do udzielenia informacji, którego przedsiębiorca nie podjął (na przesyłce kurier zamieścił stosowną adnotację). Stronę za każdym razem pouczano o możliwości nałożenia kary pieniężnej w razie nieudzielenia żądanych informacji.

(dowód: karta: 8-10)

W toku postępowania wystąpiono również do Urzędu Miasta w Oleśnicy celem potwierdzenia, czy Strona prowadzi nieprzerwanie działalność gospodarczą w okresie od października 2010 r. (wymieniona ewidencja CEIDG rozpoczęła działalność od dnia 1 lipca 2011 r.). W odpowiedzi Urząd Miasta przekazał informacje i dokumenty potwierdzające, iż przedsiębiorca AD działający pod nazwą „EURO-POLAND” P.H.U. AD z siedzibą w Oleśnicy prowadził i prowadzi działalność gospodarczą, nieprzerwanie od października 2010 r.

(dowód: karta: 12-14)

Mając na względzie powyższe okoliczności, postanowieniem nr 191/2011 z dnia 24 sierpnia 2011 r., Prezes Urzędu wszczął postępowanie w sprawie nałożenia na wymienionego przedsiębiorcę kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 ww. ustawy w toku postępowania wyjaśniającego w sprawie wstępnego ustalenia, czy działalność wymienionego przedsiębiorcy nie odbywa się z naruszeniem przepisów przytoczonej ustawy *o ochronie (...)*, uzasadniającym wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o którym mowa art.24 ww. ustawy.

(dowód: karta: 15)

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu przedmiotowego postępowania, do Urzędu wpłynęło pismo z dnia 12 września 2011 r. od ojca strony (...), w którym poinformował, iż jego syn – AD od kwietnia 2011 r. przebywa w areszcie śledczym, w związku ze sprawą niezwiązaną z działalnością gospodarczą. Informacja ta została potwierdzona przez władze Aresztu Śledczego we Wrocławiu, przy ul. Świebodzkiej 1.

(dowód: karta: 18-19, 19A)

Po uzyskaniu informacji o zwolnieniu z aresztu AD, Prezes Urzędu pismem z dnia 20 czerwca 2012 r. ponownie skierował wezwanie do strony do udzielenia informacji w zakresie stosowanych wzorców umów przy zawieraniu umów z konsumentami, w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą. W piśmie tym poinformowano również stronę, iż fakt pobytu w Areszcie Śledczym we Wrocławiu został uznany za okoliczność usprawiedliwiającą niemożność udzielenia odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu oraz wyjaśniono, że w związku z zakończeniem pobytu w areszcie oraz kontynuowaniem działalności gospodarczej pod nazwą EURO POLAND P.H.U. AD (zgodnie z danymi CEIDG na dzień wysłania wezwania), Strona jest zobowiązana – jako przedsiębiorca – do udzielenia informacji na wezwanie Prezesa Urzędu. Stronę poinformowano również, iż w związku z powyższymi okolicznościami, wypełnienie obowiązku udzielenia informacji będzie podstawą do umorzenia postępowania o nałożenie kary pieniężnej w tym zakresie. Na powyższe pismo (odebrane osobiście przez stronę dnia 3 lipca 2012 r.), przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi.

(dowód: karta: 21A, 25-26, 26A)

Strona postępowania została powiadomiona o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami postępowania.

(dowód: karta 27)

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Stosownie do art. 50 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, na przedsiębiorcach oraz związkach przedsiębiorców ciąży obowiązek przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu.

Zgodnie natomiast z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy *o ochronie (...)* Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten chociażby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 12 ust. 3, art. 19 ust. 3 lub art. 50 ustawy *o ochronie (...)*, bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

W myśl art. 4 pkt 1 ustawy *o ochronie (...)* za przedsiębiorcę uważa się przede wszystkim przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. (t.j. Dz.U. z 2010 r., Nr 220, poz. 1447 ze zm.) *o swobodzie działalności gospodarczej* a także **osobę fizyczną**, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej.

Strona – AD, zgodnie z danymi zawartymi w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG), prowadzi działalność gospodarczą jako osoba fizyczna w rozumieniu przepisów ustawy *o swobodzie działalności gospodarczej*, pod nazwą: EURO POLAND P.H.U. AD.

CEIDG jest spisem przedsiębiorców, będących osobami fizycznymi, działających na

terenie Polski. Spis prowadzony jest od 1 lipca 2011 r. w systemie teleinformatycznym przez ministra właściwego do spraw gospodarki na podstawie przepisów ustawy *o swobodzie działalności gospodarczej*. Nie ma zatem wątpliwości, iż strona niniejszego postępowania jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy *o ochronie (...)*. Tym samym jest on obowiązany na podstawie art. 50 ust. 1 tej ustawy do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu pod sankcją możliwości nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy *o ochronie (...)*.

Obowiązek udzielenia informacji powstaje po stronie przedsiębiorców, gdy żądanie skierowane przez Prezesa Urzędu spełnia wymagania określone w art. 50 ust. 2 ustawy *o ochronie (...)*, a zatem zawiera wskazanie zakresu żądanych informacji, celu żądania, terminu udzielenia informacji oraz pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd (wyrok Sądu Najwyższego z 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/04, OSNP 2005 nr 4, poz. 60).

Kierowane do AD wezwania zawierały za każdym razem wszystkie wymienione wyżej elementy, dlatego po jego stronie – jako przedsiębiorcy, powstał prawny obowiązek udzielenia odpowiedzi na skierowane wezwania.

Tak bowiem wezwania te określały – stosownie do treści art. 50 ustawy *o ochronie (...)* - zakres żądanych informacji poprzez zadanie trzech pytań. Cel skierowanego żądania w przedmiotowej sprawie także został jasno określony w wezwaniach poprzez wskazanie, w związku z jakim postępowaniem żądane są od przedsiębiorcy informacje, a mianowicie w związku z prowadzonym postępowaniem wyjaśniającym w sprawie wstępnego ustalenia, czy działania AD prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą EURO POLAND P.H.U. AD, nie naruszają przepisów ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, uzasadniającym wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów o którym mowa art. 24 tej ustawy. Termin udzielenia informacji był każdorazowo określany na 14 dni od dnia otrzymania wezwania. Wszystkie wezwania zawierały również pouczenie o sankcjach przewidzianych w art. 106 i 108 ustawy *o ochronie (...)*. Kierowane do AD wezwania zostały również skutecznie doręczone, Prezes Urzędu uwzględnił jednak, że w chwili wysłania pierwszego wezwania przesyłką z potwierdzeniem odbioru, Strona przebywała w Areszcie Śledczym we Wrocławiu, w związku z czym – wobec braku osoby upoważnionej – nie podjęła przesyłki z przyczyny, mającej charakter obiektywny.

Powyższa przyczyna ustała z chwilą opuszczenia przez Stronę aresztu dnia 22 listopada 2011 r. i kontynuowania działalności gospodarczej (co wynika z ewidencji CEIDG). Tak więc brak odpowiedzi na kolejne wezwanie z dnia 20 czerwca 2012 r. (odebrane przez Stronę osobiście) spowodowało, iż zaszły podstawy do nałożenia kary pieniężnej, na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*.

W świetle ustalonego powyżej stanu faktycznego bezspornym jest, iż pomimo ciężącego na Stronie prawnego obowiązku udzielenia stosownych informacji AD odmówił jego wypełnienia. Istotnym jest także, iż przedsiębiorca działał w tym zakresie umyślnie, gdyż co najmniej przewidując możliwość naruszenia przepisu art. 50 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* godził się na to, odmawiając przekazania informacji pomimo udzielenia przez Prezesa Urzędu wyjaśnień odnośnie sytuacji prawnej Strony po zakończeniu pobytu w Areszcie Śledczym we Wrocławiu i wskazania obowiązującego stanu prawnego w zakresie obowiązku udzielania przez przedsiębiorców informacji na wezwanie Prezesa Urzędu.

Mając powyższe na uwadze uznać należy, iż zostały spełnione wszystkie przesłanki umożliwiające nałożenie na AD kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*.

Przepisy dotyczące nakładania przez Prezesa Urzędu kary pieniężnej obejmują swym zakresem nie tylko nieudzielenie, ale i zwłokę w udzielaniu Prezesowi Urzędu żądanych przez niego danych. Przemawiają za tym przede wszystkim względy racjonalności, wyrażające się sprzeciwem wobec blokowania przez przedsiębiorcę wykonywania zadań organu antymonopolowego. Przekazywanie przez przedsiębiorcę odpowiednich danych służyć ma przede wszystkim sprawnemu i efektywnemu przeprowadzeniu postępowania administracyjnego. Rozwiązanie przewidziane w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy *o (...)* ma więc na celu zdyscyplinowanie uczestników i ekonomię postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Nieudzielenie informacji przez AD w niniejszej sprawie doprowadziło do uniemożliwienia przeprowadzenia stosownego postępowania wyjaśniającego.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w związku z nieudzieleniem informacji mają zarówno charakter represyjny (nakładane są za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu) jak i prewencyjny (mają zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa). Samo zagrożenie karą pieniężną, czyli potencjalna możliwość nałożenia kary przez Prezesa Urzędu, nadaje im charakter dyscyplinujący. W interesie publicznym leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji opóźniają lub uniemożliwiają Prezesowi Urzędu realizację zadań ustawowych.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro za naruszenia proceduralne. Nałożenie kary na podstawie tego przepisu odbywa się w trybie uznania administracyjnego, co oznacza, że o ich wysokości decyduje w konkretnej sprawie Prezes Urzędu w oparciu między innymi o kryteria wskazane w art. 111 ustawy *o ochronie (...)*. Stosownie do tego uregulowania przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności obecnego i uprzedniego naruszenia przepisów ustawy *o ochronie (...)*.

Ustalając wysokość kary dla AD Prezes Urzędu wziął przede wszystkim pod uwagę stopień jego zawinienia. Przedsiębiorca, mimo kilkakrotnego kierowania do niego wezwań, nie udzielił w określonych w wezwaniach terminach żadnej odpowiedzi. Na stopień jego zawinienia, zdaniem Prezesa Urzędu nie może wpłynąć fakt, iż przez ponad pół roku AD przebywał w areszcie, ponieważ powyższa okoliczność została uwzględniona jako niezależna od strony, o czym poinformowano stronę w piśmie z dnia 20 czerwca 2012 r., ponawiając jednocześnie wezwanie do udzielenia informacji. Późniejsze zignorowanie wezwania kierowanego przez Prezesa Urzędu, odczytać można jedynie jako lekceważący stosunek do obowiązujących przepisów. Ustalając wymiar kary Prezes Urzędu wziął także pod uwagę fakt, że jest to pierwsze naruszenie przepisów przedmiotowej ustawy przez AD w związku z czym należy położyć nacisk głównie na rolę prewencyjną wymiaru kary.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu nałożył na AD karę pieniężną w wysokości 1 500 euro (słownie: tysiąc pięćset euro), co stanowi równowartość 6 625,20 złotych (słownie złotych: sześć tysięcy sześćset dwadzieścia pięć 20/100). Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31

grudnia 2011 r., zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,4168 zł. Stosownie bowiem do art. 5 ustawy *o ochronie (...)*, wartość euro o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez NBP w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary.

W ocenie Prezesa Urzędu wymierzona kara pieniężna jest adekwatna do stopnia zawinienia, zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie naruszeniom ustawy *o ochronie (...)* przez ten podmiot w przyszłości i spowoduje udzielenie wyjaśnień w postępowaniu wyjaśniającym. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do naruszania prawa również przez innych przedsiębiorców.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie:

NBP O/O Warszawa 51 1010 10100078 7822 31000 000.

Stosownie do art. 81 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* w związku z art. 479²⁸ § 2 *kodeksu postępowania cywilnego* – od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura we Wrocławiu.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury we Wrocławiu
Zbigniew Jurczyk

Otrzymuje:
„EURO-POLAND” P.H.U. AD
(...)